

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 589/2022
26.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић, Бранка Станића и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Град ..., чији је пуномоћник Весна Максимовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., Град ..., чији је пуномоћник Зоран Пејчић, адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2433/2021 од 09.09.2021. године, у седници већа од 26.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2433/2021 од 09.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 554/2019 од 15.04.2021. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражено да се раскине уговор о поклону, који је закључен између тужиле као поклонодавца и тужене као поклонопримца и оверен пред Општинским судом у Бору дана 10.05.2007. године под бројем .../... . Ставом другим, обавезана је тужиле да туженој плати трошкове парничног поступка у износу од 39.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2433/2021 од 09.09.2021. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену тужиле је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом

2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући према цитираној законској одредби Врховни касациони суд није дозволи одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права. Нижестепеним одлукама правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиље за раскид уговора о поклону, јер је у конкретном случају утврђено да није било грубе неблагодарности тужене као поклонопримца. По оцени ревизијског суда, нема потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права јер се неблагодарност цени у сваком конкретном случају.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о поклону поднета је 10.07.2019. године. Вредност предмета спора у тужби је означена у износу од 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић